

VÍRA A DŮVĚRA

Já však, Hospodine, důvěřuji tobě, pravím: „Ty jsi můj Bůh, moje budoucnost je ve tvých rukou.“ (Ž 31,15–16a)

694

1. Z mi - lo - sti tak hoj - né,
 ště - dře u - ká - za - né,
 li - dem z lá - sky da - né,
 Je - zu Kris - te Pa - ně,
 te - be všech - no chvá - lí,
 věč - ný ne - bes Krá - li.

2. Ó náš Pane milý, / ty jsi dárce m síly, / v zármutku
 a kříži / pomoc tvá se blíží: / útočiště jisté / jsi nám, Jezu
 Kriste.

3. Vyslyš naše hlasy, / Bože věčné spásy, / dej, ať v lásce
 stálé / žijem ke tvé chvále, / tebe v úctě máme, / zákonů
 tvých dbáme.

4. V poslední pak chvíli, / až se náš den schýlí / a my před
tvým soudem / státi, Kriste, budem, / milost rač nám
dáti, / slávy věčné přáti.

τ: Český rorátník, c.1540/50 / Novoměstský rorátník, 1572 /

Vladimír Hornof, Český kancionál, 1921 / Evangelický zpěvník, 1979

m: Ave yerarchia / Vyšebrodský sborník, 1410 / Písně chval Božských, 1541

695

1. Proč vlád-nout měl by li - dem hřích,
Proč, když chci dle tvé vů - le žít,
jímž jsme se pro - vi - ni - li?
sám to - ho ne - do - cí - lím?
Buď slá - va Kris - tu, že nám dal
svou spá - su, když na se - be vzal,
nač člo - věk ne - má sí - ly.

2. Svůj úděl, štěstí, starosti / si člověk nevybírám. / Smím
žít jen díky tvé milosti / a podpírá mě víra. / I bližním přát
chci lásku tvou: / když na tebe se spolehnou, / naděje
neumírá.

3. Jsou dny, kdy nevím kudy kam / a samota mě tíží. /
Tvé slovo, když mu naslouchám, / mé plány značně kříží. /
V tvé lásce do mých nesnází / tvůj soud i pokoj přichází, /
v ní na dosah se blíží.

4. Dík, že ti na nás záleží, / že Pána v tobě máme. / Trůn
pravdě tvé jen náleží, / kéž na to více dbáme. / Vždyť
lámeš pouta otroctví, / jen tvá je moc a království / na věky
věků, amen.

T: Jan Keřkovský

M: *Frew dich, alle Christenheit* / Eyn Enchiridion oder Handbüchlein, 1524 /
Geistliche Lieder, 1533 / Psalmodia sacra, 1715 / Choralbuch, 1865 / Evangelisches
Kirchen-Gesangbuch, 1950 / Evangelisch-reformiertes Gesangbuch, 1998

696

1. Nechť ča - sů zlých se ne - le - káš,
sví - zel a žal když né - sti máš:
Je - žíš je sám tvá moc - ná stráž.

2. Proč zlému chtěl bys ustoupit / a sobě sám jen hledat
klid? / Vždyť Ježíš tvůj je pevný štít.

3. Když pro zlý hřích tvé úpění / kajícím vstříc nebesům
zní, / hle, Ježíš tvé je smíření.

4. Ač prosby mé jsou chatrné, / důvěra má se nepohne, /
vždyť Ježíš sám podprá mne.

5. Byť celý svět proti mně stál, / po boku mém stojí můj
Kráľ, / jenž srdce mé se sebou spjal.

T: John Henry Newton, The Gospel-Magazine, 1771 /
Bohumil Vančura, Zpěvníček pro české bohoslužby, 1941 / 2018
M: Kolínský kancionál, 1517 / Písně chval Božských, 1541 /
The Moravian Hymn Book, 1960

697

1. V své roz-lič-né úz-ko - sti ji - nam zření
ne - mám než k Bohu na vý-so - sti,
tam o - či po - zve-dám. Od - kud nám plyne
po - moc, kaž - dé dobré dá-ní? Bůh ve všem
má pl-nou moc, vím, že mne o - chrá - ní.

2. Od pádu svou pravici / mne mocně zdržuje, / jí stvořil
všecky věci, / všecky opatruje. / Nedopustí nohám mým /
z své cesty zblouditi, / vždyť mne draze tělem svým / ráčil
vykoupiti.

3. Já naň spolehnu cele, / vždyť nespí, nedříme: / svou
cestou půjdu směle, / kroky čině přímé. / On pak, jsa po
pravici / k ochranění mému, / brání mne dnem i nocí /
proti všemu zlému.

4. Vyjdu-li kam za prací / svého povolání, / svou posílí
mne mocí, / dá mi požehnání. / Proto tu naději mám, /
Pán můj že mou práci, / v níž se věrně vydávám, / k slávě
své obrací.

5. A proto nepřestanu / v Pána vždy doufati / a jeho za
ochranu / stále pokládati. / Jen již nikdy nevzdaluj / své
svaté pomoci, / když by byl sevřen duch můj / bojem či
nemocí.

6. Když mi čas můj nastane / jít ze světa zlého, / nechť
šťastně řeknu: „Pane, / přijmi ducha mého!“, / bych po
zdejší úzkosti / tam s tebou, svým Pánem, / v neskonale
radosti / byl na věky. Amen.

T: Jan Amos Komenský, Kancionál, 1659 / Nová kniha zpěvů

křesťanských, 1796 / Evangelický zpěvník, 1979 / 2018

M: Pseaumes octante trois de David, 1551

698

1. Do - bře sta - ví, kdo zná a ví,
jak má v Bo - ha dou - fa - ti,
a kdo věr - ně, ne - o - chvěj - ně
s Pá - nem hle - dí bý - va - ti.

Pro - tož v to - bě v kaž - dé do - bě
 na - dě - ji svou za - klá - dám,
 zá - klad stá - lý, do - ko - na - lý
 živ i mr - tev v to - bě mám.

2. Byť proti mně i předivně / hřích a svět se rozmáhal, /
 však tys, Pane, všechny za mne / nepřátele přemáhal. /
 Mám-li tebe vůkol sebe, / Ducha tvého, milost tvou, /
 nebojím se, neděším se, / že mne někdy přemohou.

3. Vždy se těším a bezpečím, / že mi ráčíš dáti rád, /
 abych s tebou věrou pravou / spojen mohl přebývat. /
 Utvrď v srdci víru vroucí, / těla chraň i duše mé! / Slyš
 mou žádost, pro svou milost / mne do říše uveď své.

τ: Joachim Magdeburg, Christliche und tröstliche Tischgesenge, 1572 /
 Harmonia Cantionum Ecclesiasticarum, 1597 / Poklad spěvů duchovních, 1710 /
 Harfa, 1915 / Evangelický zpěvník, 1979 m: Harfa, 1915

699

1. Můj Pa - ne, Kris - te Je - ží - ši,
mou na - dě - jí jsi v do - bách zých,

mé svět - lo nej - ja - sněj - ší,
v mých úz - ko - stech mě tě - šíš.

Dej mi, pro - sím, Pa - ne Kris - te,

co po - třeb - né k ví - ře ji - sté,

v ní po - si - luj mne stá - le.

2. Dej, ať Boha, Otce tvého / ve slovu tvém poznávám /
a moci Ducha svatého / se s důvěrou otvírám. / Tvé
spasení jen z milosti / je pramenem mé radosti, / jsi cesta,
pravda, život.

3. I tehdy, když si naříkám / a bloudím bez přestání, /
ty skloň se ke mně, Pane, sám, / přijď ve svém slitování. /
Ty slabou třtinu nezlomíš, / knot doutnající nezhasíš, /
i nade mnou se smiluj.

4. Ač slabý jsem, ty se mnou buď, / bych ve tvou sílu
doufal / a odkázán tak na tvou moc / ve víře pevný
zůstal, / rád věrně tě následoval, / byl bližním těm, jež jsi
mi dal, / tím Bohu s láskou sloužil.

5. Svou silou, Kriste, při mně stůj / i v mé poslední chvíli /
a víru přepevnou mi dej, / až pak můj čas se schýlí. / Mne
k tomu, Pane, připravuj / a Duchem svým mne posiluj, /
mou záchranou buď věčnou.

t: podle Davida Danickeho a Štěpána Lešky Jiří Pejla

m: *Frew dich, alle Christenheit* / Eyn Enchiridion oder Handbüchlein, 1524 /
Geistliche Lieder, 1533 / Psalmodia sacra, 1715 / Choralbuch, 1865 / Evangelisches
Kirchen-Gesangbuch, 1950 / Evangelisch-reformiertes Gesangbuch, 1998

700

1. Je - zu, Pa - ne mi - lý,
Když se srd - ce le - ká,

dár - ce svět - la, sí - ly,
dlou - ho po - moc če - ká,

Kris - te, slá - vo má!
po - to - bě se ptá.

Kris - te, Bo - ží Be - rán-ku,

žád - ná sí - la ne - vý - slov - ná

se ti ne - vy - rov - ná.

2. Ochráněn tvým štítem / jsem i v boji litém / s tebou
bezpečně. / Ať se ďábel vzteká, / nic mne nepoleká, /
mám-li tebe jen. / Ať se všechno otrásá, / ať zlo táhne
v plné zbroji, / Ježíš při mně stojí.

3. Co jsou všechny skvosty, / ty, Ježíši prostý, / moje radost
jsi. / Čím jsou pocty světa, / hned je po nich veta, / mne už
netěší. / Ani kříž a potupa / od tebe, Ježíši svatý, / mne už
neodvrátí.

4. Nelituji toho, / protože mi mnoho / Mistr můj chce
dát. / Kdo se pro něj vzdává, / tomu Ježíš dává / více
nastokrát. / I když snáším posměch snad, / povede mne
dále k cíli / Ježíš, Pán můj milý.

5. Proti všemu zdání, / proti umírání / nestojím tu sám. /
I když srdce váhá, / strach se ve mně zmáhá, / je tu se
mnou Pán. / Kristus jistě zvítězí, / navzdory ponižování, /
všemu křížování.

tr: Johann Franck, Praxis Pietatis Melica, 1653 /

Miroslav Heryán, Evangelický zpěvník, 1979 / Renatus Schiller

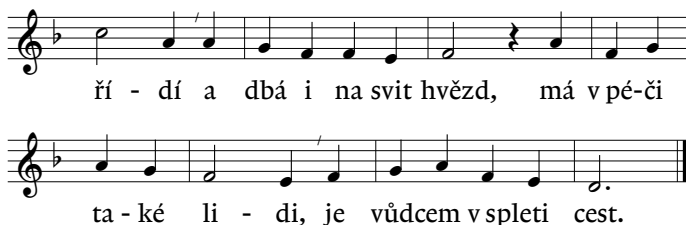
m: Johann Crüger, Praxis Pietatis Melica, 1653 / Dietlův sborník, c. 1735

s: Johann Sebastian Bach, Dietlův sborník, c. 1735 / 2018

701

1. Svěř ce - lý ži - vot Pá - nu, jenž zná tvé
on zho - jí každou rá - nu, on mír - ní

těž - ko - sti, Bůh, kte - rý ve - smír
bo - le - sti.

2. Slož všechno, co tě tíží / a co tě skličuje, / Bůh,
k němuž srdce vzhlíží, / se jistě smiluje. / Jen vyčkej onu
chvíli, / kdy rozední se zas, / pak poznáš pramen síly /
a naplní tě jas.

3. On dopouští i chvíle, / kdy trpíš, zcela sám, / kdy
ztrácíš všechny milé, / jsi vydán pochybám: / Bůh mlčí
vytrvale. / Proč nejde na pomoc? / Jak žít? Co dělat dále? /
Je ticho. Temná noc.

4. Měj naději a nelkej, / věř Boží moudrosti, / jen
ustavičně čekej / div Boží milosti. / Tvůj shon a tvoje
úzkost / nic při tom nezmohou, / věř jenom v jeho
milost, / on slyší prosbu tvou.

5. Mou cestu, Bože, řídíš, / máš mnoho možností, / svým
světlem ve tmách svítíš, / jsi v naší blízkosti. / Tvou vůli
nelze zmařit, / své dílo dokonáš, / tvůj plán se musí
zdařit, / své věrné zachováš.

τ: Paul Gerhardt, Praxis Pietatis Melica, 1653 /

Bohuslav Vik, Evangelický zpěvník, 1979 / 2018

м: Bartholomäus Gesius, Enchiridium, 1603 / Fast

allgemeines Evangelisch-Musicalisches Liederbuch, 1730 /

Evangelisches Kirchen-Gesangbuch, 1950

702

1. Krá - sná je mo - drá ob - lo - ha,
 je zá - zrak pod ní žít,
 člo - vě - ku ten dar od Bo - ha
 je těž - ko vy - já - dřit.

2. Často však světlo svítání / zastře strach z večera, /
 když člověk pozná zklamání / a zmizí důvěra.

3. Víc nežli smutek loučení / je jenom tichý hlas, /
 který náš život promění / a neopustí nás.

4. Ten tichý hlas nám zvěstuje, / že život má svůj cíl /
 a kdo v životě miluje, / u Boha zvítězil.

5. Zvítězil, i když umírá, / a jde vstříc setkání, /
 nový věk se mu otvírá / a píseň nová zní.

6. Dej, Bože, ať umíme přát / všem lidem kolem nás /
 tu sílu, kterou mít a znát / nás naučil tvůj hlas.

7. Hlas, který přišel na zemi / a zazněl na kříži, /
 hlas, k němuž všechno stvoření / nevědouc vyhlíží.

8. Krásná je modrá obloha, / je zázrak pod ní žít, /
 písněmi ten dar od Boha / můžeme vyjádřit.

τ: Petr Pokorný, Evangelický zpěvník, 1979

м: Pseaumes octante trois de David, 1551 /

Johann Crüger, Praxis Pietatis Melica, 1653

703

1. Kdo Bo - hu ve všem od - dá - vá se
jej Bůh i v těž - kých vi - chřic ča - se

a v něm své sklá - dá dou - fá - ní,
v svých kří - del stí - nu u - chrá - ní.

V něj, v Nejvyš - ší - ho, ví - ru mít,

toť sil - ný hrad a moc - ný štít.

2. Nu, ztiš se, duše, ztiš se cele / a svěř se Páně vedení, /
neb moudrá ruka Stvořitele / vše řídí k tvému spasení. /
On, jenž nám v Kristu Otcem jest, / ví nejlíp, jak nás k cíli
vést.

3. Bůh k zármutku i k radování / zná příhodnost i pravý
čas; / on po kratičkém zkušování / k nám v milosti se
vrací zas, / a dřív než kdo se naděje, / svým k pomoci zas
přispěje.

τ: Georg Neumark, Fortgepflantzter Musikalisch-Poetischer Lustwald, 1657 /
Ludvík Bohumil Kašpar, Zpěvník žalmů a písní duchovních, 1877 /
Evangelický zpěvník, 1979

м: Georg Neumark, Fortgepflantzter Musikalisch-Poetischer Lustwald, 1657 /
Choralbuch, 1865 / Evangelisches Gesangbuch, 1993

704

1. Co či - ní Bůh, vše do - bré jest,
rád je - ho ru - kou dám se vést,
on do - bře se mnou mí - ní,
jež před vším zlým mě stí - ní.
On, věč - ný Pán, i z pek - la bran
mne vy - tr - hu - je ce - le;
naň spou - štím já se smě - le.

2. Co činí Bůh, vše dobré jest, / on, pramen světla, síly, /
tak spraví cíl mých všechných cest, / by k užítku mi byly. /
A nakonec pak poznám přec, / až celé světlo dá mi, / jak
věrně smýšlel s námi.

3. Co činí Bůh, vše dobré jest, / ač kalich hořkým zdá
se, / jež někdy k rtům mi ráčí nést, / však vím, že jest mi
k spáse. / Až poslední on rozední / nad námi září jasnou, /
tu všechny byly zhasnou.

tr: podle Michaela Altenburga Samuel Rodigast, Anhang etzlicher schöner
Gesänge, 1676 / Ludvík Bohumil Kašpar, Zpěvník žalmů a písní duchovních, 1877 /
Evangelický zpěvník, 1979 / 2018 m: podle Wernera Fabricia Severus Gastorius,
Andächtige Elends-Stimme, 1679 / Nürnbergisches Gesang-Buch, 1690 / 2018

705

1. Vše ří - dí Bůh, Bůh O - tec, Syn

This system contains the first line of the hymn. It features a treble and bass staff in 4/4 time with a key signature of one flat (B-flat). The melody is primarily in the treble staff, with the bass staff providing harmonic support. The lyrics are written below the notes.

a sva - tý Duch. I nad mým ži - vo -

This system continues the hymn. The melody continues in the treble staff, and the bass staff provides accompaniment. The lyrics are written below the notes.

- tem se ve své lás - ce sklání, jak matka

This system continues the hymn. The melody continues in the treble staff, and the bass staff provides accompaniment. The lyrics are written below the notes.

v pevných dla - ních když dr - ží dí - tě své.

This system concludes the hymn. The melody continues in the treble staff, and the bass staff provides accompaniment. The lyrics are written below the notes.

2. Svou milostí / mne, Pane můj, / dál opatruj / a z hříchů
vyprosti. / Uč na každý den znova / se držet tvého slova, /
tě chválit s radostí.

t: podle Basilia Förtsche Zdeněk Coufal, Buď tobě sláva, 1981

m: Výmarská rukopisná sbírka, 1710/14

s: Výmarská rukopisná sbírka, 1710/14 / Buď tobě sláva, 1981

706

1. Dů - věřuj se v Pá - na, ó du - še má,
zve - čera i zrá - na on ti po-má - há.
On zná tvou strast, pro - mění ji v slast,
no-vý květ o - krá - šlí tvou pozemskou vlast.
On v každé do - bě, on v kaž-dý čas
po - moci chce to - bě, sly - ší tvůj hlas.

2. Důvěřuj se v Pána, ó duše má, / zvečera i zrána on ti
pomáhá. / On z žalosti / tvoří radosti, / jím tvoje nabývá
blaho stálosti. / Ó Bože věčný, jenž srdce znáš, / přijmi dík
srdečný, ty, Otče náš!

707

1. Má ví - ra po - hlí-ží, Be - rán-ku
na kří-ží, do tvých těch ran. Krev, jež se
prý - ští z nich, kéž i můj sma - že hří-ích,
bych s tebou v ne-besích měl věč - ný stan.

2. Sil ty mne, Pane, sám, / ať v mdlobách neklesám, /
bych tvým vždy byl! / Ó přijmi oběť chval, / žes za mne
život dal, / a dej, bych miloval tě ze všech sil.

3. Bludištěm života, / kde hříchu mrákota, / kde žal
a sten, / mé slzy stíraje, / rač vést mě v ty kraje, /
kde pravá vlast má je, kde věčný den.

4. Až vážný smrti mrak / můj navždy zastře zrak, /
ty při mně stůj! / Od zlého vyprosti / a přijmi z milosti /
do věčné radosti mne, Pane můj.

τ: Ray Palmer, *Spiritual Songs for Social Worship*, 1832 / Josef Baštecký, *Písně cestou života*, 1890 / Zpěvník Českobratrské církve evangelické, 1931

м: Lowell Mason, *Spiritual Songs for Social Worship*, 1832 / *Temple Melodies*, 1851

← τ: podle Johanna Friedricha Raedera Václav Mareš, *Písně cestou života*, 1873 / Zpěvník Českobratrské církve evangelické, 1952
м: Henry Abraham César Malan, *Chants de Sion*, 1824 / *Männerlieder*, [1848] / *Písně cestou života*, 1873 / 2018

708

1. Tys na mne myslil dřív, než slunce za-sví -
 - ti - lo, dřív, než sta - či - lo zem svou
 zá - ří o - svět - lit, než po - vstal ten - to
 svět, než vů - bec ně - co by - lo, než
 mo - hl jsem tě ve - le - bit a ko - nat do - bré
 dí - lo. Už teh - dy, Pa - ne, měls mě
 rád, už teh - dy měls mě rád.

2. Tys na mě myslil zvlášť, když posílals k nám Syna. /
 On nesl těžký kříž a na něm dokonal. / To aby duše má
 jím byla zachráněna. / V něm bída našich hříchů, vin je
 láskou přemožena. / Tak máš mě, Pane, stále rád, tak máš
 mě stále rád.

3. Tys na mne myslil též, když sestoupil Duch míru /
 a zapálil jsi mě svým svatým plamenem. / Můj život
 obnovils a probudils mou víru. / Chci sloužit, Pane, lidem

všem a nést jim slovo smíru. / Ty máš mě, Pane, tolik rád,
ty máš mě tolik rád.

4. Ty nade mnou chceš bdít a milostí svou slít, /
už nezkazí nic víc to, co mi připravil. / Tvá láska přemáhá,
co chtělo by mě vzdálit / z té cesty, již jsem vykročil, můj
Bože, chci tě chválit. / Dej, Pane, ať tě mám vždy rád, dej,
ať tě mám vždy rád.

T: François Louis Frédéric Chavannes, Poésies chrétiennes et
cantiques, 1838 / Bohuslav Vik, Evangelický zpěvník, 1979 / 2018

M: podle Michaela Haydna Benjamin Jacob, National Psalmody, [1819] /
Louange et prière, 1938 / Evangelický zpěvník, 1979 / 2018

709

1. Ó u-jmi ru-ku mo - ji a veď mne
na ce-stě zde a v bo - ji ať ne - kle -
sám, Já ne-vím so - bě ra - dy,
- sám!

ó Pa - ne můj, ty sám mne pro-veď
vša - dy, vždy při — mně stůj!

2. Na milost tvou se spouští / mé srdce již, / ty rájem
veď neb pouští, / je spokojíš. / U noh tvých sedě, Pane, /
na každý den, / nechť stane se, co stane, / chci věřit jen.

3. Bychť pak i nezřel rámě, / jímž Pán mne ved, /
vím přec, že nenechá mě, / že kráčím vpřed. / Ó veď mne
tedy, Pane, / ó veď mne sám, / až tam má noha stane,
kde zaplesám.

tr: Julie Katharina Hausmann, Maiblumen, 1862 / Josef Baštecký, Lýra Sionská, 1871
m: Philipp Friedrich Silcher, Zwölf Kinderlieder für Schule und Haus, [1843]

710

1. Můj Je - žíš mé__ jest ži - tí,
můj díl a zisk__ můj jest,
jej vděč - ně vždy_ chci ctí - ti__ a
vzdá - va - ti__ mu čest, a
vzdá - va - ti__ mu čest.

2. On nejvyšší jest dání, / jež Otec můj mi dal, /
když on se ke mně sklání, |: tu prchá bol i žal. :|

3. On pokrm můj, mé zřídlo, / on ve tmách světlem
mým, / on vůdcem v nebe sídlo, |: on v boji vítězstvím. :|

4. On král můj, pastýř, spása, / on oltář můj i kněz, /
on obět má, on krása, |: on vším mi včera, dnes. :|

5. Co bych jen mohl chtít, / by v něm mým nebylo? /
V něm blaha rajske kvítí |: již se mi rozvilo. :|

6. V něm nebe je mi dáno, / kde věčně budu s ním. /
Ó ty mé duše schráno, |: již se tě nespustím. :|

τ: Reisepsalter, 1859 / Bohumil Ivan Baštecký, Lýra Sionská, 1871 /

Zpěvník Českobratrské církve evangelické, 1931 / 2018

μ: Lýra Sionská, Praha [1890] / 2018

711

1. Mne za-jmi, Pa-ne můj, pak vol-ný i-hned

jsem, mne do-nuť, svůj bych schoval meč, a

bu-du ví - tě - zem. Já klesám ve vřa - vě,

když sám jsem svoje stráž, ty u - vězni mne

v loktech svých, pak sil - ná je má páž.

2. Mé srdce slabé je, / než nalezne je Pán, / mé srdce
nezná jistoty, / jím zmítá divý van. / Je zcela bez moci, /
než ty je spoutáš sám, / ó zotroč srdce láskou svou, /
unikne smrti tmám.

3. Má síla umdlévá, / než k službě dospěje, / v mém nitru
oheň neplane, / má slábne naděje. / Svou sílu přijmout
smím, / můj Pane, z rukou tvých, / tvá láska slabost
odpouští / a přemáhá můj hřích.

4. Má vůle není mou, / než tvojí stane se, / i kdyby trůnu
dosáhla, / jím vánek otřeše. / V té vřavě získá si / opory
jediné, / když v tobě život nalezne / a v tobě spočine.

τ: George Matheson, Sacred Songs, 1890 / Jan Blahoslav Čapek,
Evangelický zpěvník, 1979 / 2018

м: George William Martin, The Journal of Part
Music, 1862 / Church Hymns with Tunes, 1874

s: Arthur Seymour Sullivan, Church Hymns with Tunes, 1874

712

1. V tvé sí - le, Pa - ne Bo - že můj,

všem bou - řím vzdo - ru - ji

a mo - řem ča - su v přístav tvůj

bez - peč - ně do - plu - ji.

2. Ať hrozí temné úskalí / neb děsí hukot vln, /
tvá moc vln hory povalí / a zachrání můj člun.

3. Mé kormidlo ty řídě sám, / utišíš příval pěn, /
že dravým moře hlubinám / neklesne loď má v plen.

4. Hle, v dáli spásy kyne břeh / a blaha svítá kraj! /
Tam v přístav řiď mé lodi běh / a v svůj dej vstoupit ráj.

†: Gustav Adolf Molnár, Harfa, 1915 / Evangelický zpěvník, 1979

m: William Henry Havergal, Cantica laudis, [1850] / Havergal's Psalmody, 1871 /
Harfa, 1915

s: Ladislav Moravetz

713

1. Mé - mu Bo - hu pa - tří zem,
též i ne - be se slun - cem.
Je - mu pa - tří kaž - dý z nás,
je - ho věč - nost če - cá nás.

2. Bohu patřím též i já, / jeho ruka vodívá / mne i každou
z jasných hvězd. / Nezabloudím z jeho cest.

3. Tam, kde jsem, Bůh drží stráž, / dnem i nocí štít je
náš. / Nad mé přání, nad můj vtip / plní věrně každý slib.

4. Každodenně chléb mi dá, / v každé nouzi pomáhá. /
Přízní jeho den co den / každý hřích je odpuštěn.

5. Pokud trvá život můj, / potud Bůh jej ochraňuj. /
I ve chvíli smrti zlé / rád se svěřím ruce tvé.

τ: *Meinem Gott gehört die Welt*, Arno Pötzsch, Evangelisches Kirchen-Gesangbuch, 1950 / Miroslav Heryán, Buď tobě sláva, 1981

м: Christian Lahusen, Evangelisches Kirchen-Gesangbuch, 1950

© by Bärenreiter-Verlag, Kassel

714

1. Ně - kdo mě ve - de za ru - ku,
když bo - jím se — jít tmou.
To je ten, kte - rý o mně ví,
kte - rý je na mě la - ska - vý,
je stá - le na - de mnou.

2. Někdo mi dává denní chléb, / že nemusím mít hlad. /
To je ten, který o mně ví, / který je na mě laskavý / a chce
mi pomáhat.

3. Někdo mi dává sílu též, / když už jsem unaven. /
To je ten, který o mně ví, / který je na mě laskavý, / ať je
noc nebo den.

4. Někdo mě vede za ruku, / proto se nechci bát. /
To je ten, který o mně ví, / můj dobrý Pán Bůh laskavý, /
který mě má tak rád.

†: Luděk Rejchrt, Evangelický zpěvník, 1979

†: Luděk Rejchrt, Evangelický zpěvník, 1979 / 2018

715

1. Mo-dré ne-be, slun-ce zář, Pá - nu patří
dí - ky, zved-ni o - či, zja - sní tvář,
Pá - nu patří dí-ky. Když je pod mrakem,
ja - ko zázrakem Pá - nu patří dí-ky.
Dí - ky za vše, co nám dal. Pá - nu slá - va
za všechno, co nám den-ně dá - vá.

2. Zpívám, i když smutky mám, Pánu patří díky, / tančím
nebo klopýtám, Pánu patří díky. / Když mám pod hlavou
kámen s únavou, odvahu mi dává. / Díky za vše, co nám
dal. / Pánu sláva za všechno, co nám denně dává.

3. I v té nouzi nejvyšší, Pánu patří chvála, / když se zdá,
že neslyší, Pánu patří chvála. / Chválit nepřestaň, ať se staň
co staň, lepšího nic není. / Díky za vše, co nám dal. / Pánu
sláva za všechno, co nám denně dává.

tr: Tomáš Najbrt, Evangelický zpěvník (dodatek), 2000

m: *Dit le bourguignon* / Harmonice Musices Odhecaton, 1501 /

Tomáš Najbrt, Evangelický zpěvník (dodatek), 2000 / 2018

716

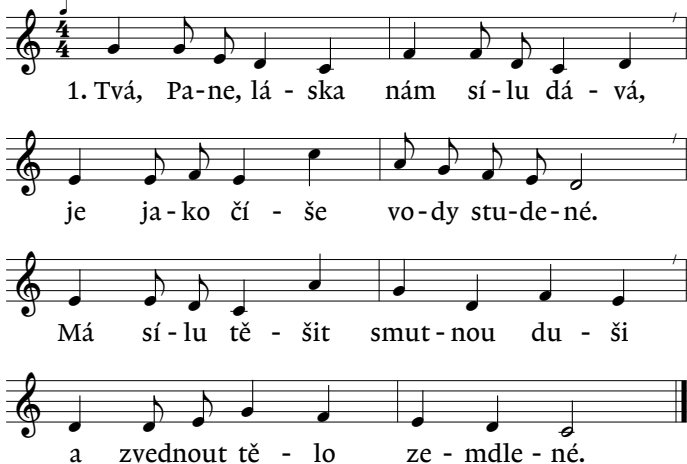
1. Z tvé ruky, Pane můj, co dá - váš, chci
vzít. Ty líp nežli já víš, co mi prospívá,
co pře-bý - vá a schá - zí. Z tvé ruky, Pane
můj, co dá-váš, chci vzít. Ty líp nežli já víš, co
ve-de k tobě blíž. Ha - le - lu - ja.

2. Stůj při mně, když se zdá, / že krátí se den. / Ty líp
nežli já víš, kdy se rozdnívá, / kdy začít má tvé ráno. / Stůj
při mně, když se zdá, / že krátí se den. / A půjdu-li tmou,
ty uchop ruku mou. / Haleluja.

tr: Miloš Rejchrt, Evangelický zpěvník (dodatek), 2000 m: Claude Frayssé, *J'aime l'éternel*, 1976 / Evangelický zpěvník (dodatek), 2000 / 2018

© Editions Olivétan

717

1. Tvá, Pa-ne, lá - ska nám sí - lu dá - vá,
je ja - ko čí - še vo - dy stu - de - né.
Má sí - lu tě - šit smut - nou du - ši
a zvednout tě - lo ze - mdle - né.

2. Tvá milost, Pane, je nekonečná, / své odpuštění nám všem dáváš zas! / Tvým darem je i milý úsměv / těch, kteří žijí vedle nás.

3. Ve víře dáváš nám poznat, Pane, / že nejsme sami – s námi přebýváš. / Svým pokojem a požehnáním / bohatým činíš život náš.

4. Tvé svaté slovo nás moudře vede / a učí cestě, po níž třeba jít. / Jen odvahu mít spolehnout se / a podle tvého slova žít.

5. Co jen je člověk, čím zasloužil si, / že, Pane, ty jsi na něj pamětliv? / Pochopit nelze, snad jen žasnout! / Dík budu vzdávat, co jsem živ.

tr: Jan Balcar, Evangelický zpěvník (dodatek), 2000 / 2018

m: *Loving Spirit*, Rusty Edwards, *The Yes of the Heart*, 1993

© Hope Publishing / administered by Small Stone Media

718

Můj Bůh je můj štít,
je mou pí - sní. Já vím,
on mi od-po - ví a mo - cí svého
jmé - na vy-svo-bo - dí.
Chci žít ve stí - nu kří - del tvých,
spě - chám do stí - nu kří - del tvých,
smím žít ve stí - nu kří - del tvých.
Teď smím jít v poko - ji dál,
vím, že jsi mi blíz - ko, hale - lu - ja.

τ: podle Franka Gallia Karel Řežábek, Evangelický kancionál, 2005

м: podle Franka Gallia Evangelický kancionál, 2005 / 2018

719

Mou ce-stu v rukou máš, jdu s důvěrou,
Když ce-stu ne-vi - dím, jdu s důvěrou,
nese-lže lá-ska tvá, jdu
vedeš mě slovem svým, jdu
s dů-vě-rou. At se třeba hory zří - tí
s dů-vě-rou. I když musím projít tem - ným
do moře, jdu s důvěrou, at i hvězdy
ú-dolím, jdu s důvěrou, vím, že za-se
pada-jí a svět kolem se hrou - tí.
postavíš mě pev-ně na své ská - le.
Každý den novou milost z tvých
dlaní smím si brát. Jako strom ve tvém chrá-

F#maj a⁷ G

- mu v pevných zdech tvé věrné lá - sky úkryt mám.

F#maj 1. G 2. C

Každý den

tr: podle Johna de Jong Karel Řežábek, Ty jsi důvod, 2008

m: podle Johna de Jong, Ty jsi důvod, 2008 / 2018

Kriste, neustále hledáš každého,
 kdo po tobě touží
 a domnívá se, že je ti vzdálen.
 Připrav nás, prosíme,
 abychom v každý čas dokázali
 položit svého ducha do tvých rukou.
 Protože tys nás už našel,
 zatímco my tě ještě hledáme.
 Ať je naše modlitba sebeubožejší,
 vyslycháš nás daleko víc,
 než můžeme tušit a uvěřit.

720

721

Na-da te tur - be, na-da te_es-pan - te;

quien a Dios tie - ne, na-da le fal - ta.

Na-da te tur - be, na-da te_es-pan - te:

so - lo Dios bas - ta.

*Ničím se neznepokojuj, ničeho se nezalekni. Kdo má Boha, tomu
nic neschází. Ničím se neznepokojuj, ničím se nermuť. Jediný Bůh stačí.*

*Děkuji ti, že jsi to ty,
kdo určuje mé hranice,
ne osud, ne příroda.*

*Děkuji ti, že jsi mě učinil
jako ohraničené stvoření,
s ohraničenými možnostmi,
s ohraničenou odpovědností,
s ohraničeným časem.*

*Pomoz mi, prosím,
abych si byl svých hranic vědom,
abych se nepřeceňoval a také nepřepínal své síly,
abych nechtěl všechno udělat sám,
abych uměl úkoly i přenechávat,
abych se nepovažoval za nenahraditelného.*

*Pomoz mi, prosím,
abych se radoval z toho,
že jsem odkázán na druhé,
které jsi povolal také ty.
Nauč mě, dokud je čas,
přenechávat a odcházet.*

← T: podle Terezie z Ávily, Music from Taizé, 1986 / Zpěvy a modlitby z Taizé, 2003
M+S: Jacques Berthier, Cantos de Taizé, 1986

